

SOSIALURIN

Blaðstjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevandi:
Føroya JónvæðingurPrent:
Prentsmíðjan á Høysbreyt

Lívreimin skal spennast inn

LÍVREIMIN skal spennast inn, er hovudsregla fólkaflokksins í føroyskum politikki. Minni til matna, minni til klædna og minni til hús og heim. Hetta eru ikki bert tón orð; men fólkaflokkspolitikkur í roynd og veru. Dagblaðið hevur skrivað um hetta, og undir orðaskiftinum á tingi um fjárgjálógina segdu fólkaflokksmenn hetta vera aðalkjarnuna í tí økonomiska politikki, teirra flokkur vildi roynd at fremja, nú hann aftur er vorðin stjórnarflokkur. Lívreimin skal spennast inn, t. v. s., at keypiorkan í peninginum skal minkast. Henda skerjing rakar sjálvandi harðast tey, ið hava litið at taka av framanundan, meðan hon litla og onga ávirkan hevur, har nóg mikið er til.

Í 1951, tá ið fólkaflokksmenn vóru komnir í meiráluta í landsstýrinum, framdi stýrið eina tilika skerjing av keypiorkuni. Hetta var við nýggjari tolllóg, ið legði toll á vörur niðanfyrri »stríkuna«, t. v. s. vörur, ið ikki ávirka prístalið. Keyppikraftin í peninginum varð minkað við 15 pst. — Tollur varð lagdur á so gott sum alt, ið ein fiskimaður skuldi nýta ella gjalda, tá hann fór til skips, men ikki eitt oyra í tolli á nakað, ið reiðarin einsamallur skuldi lata umboð. Við øðrum orðum skuldi fiskimaðurin spenna lívreimina inn, — arbeiðarin og lón-takarin somuleiðis, tí viðurgjald fektu júst einki fyri krónu-skerjingina.

LÍVREIMIN skal spennast inn av nýggjum siga fólkaflokks-menn — og harvið eisini landsstýrið. Fólk hava ov nógv at liva fyri; nú má sansast at Lívreim fólkaflokksins kundi lætt-liga gjørt ein hungursreim hjá mongum arbeiðara- og fiski-mannaheimi.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKI PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

187

Vilt tú hava kreppuna at standa við og versna,
vel teir gomlu flokkarnar!
Vilt tú hava gullöld í staðin fyri stráld,
vel Nýggjaflokk!

Teir koma oman at húsinum hjá harra Punthavn blaðstjóra. Har hongur ein talva við valdomunum uppi á, og atkvøðutol-unum frá síðsta vali og plássi til at seta nýggju tolini uppá, so hvørt tey frættast úr telefonini. Enn var einki úrslit komið, var ov tíðliga.

Tann við tí tómu taskuni stóð har og las í síðsta Bergmál, ið stóð uppsligið. Hann kemur og sigur góðandag: »Hvussu er tað vorðið við tykkum, tit eru mær so mulartrútnir, hevur nakar gálvað eftir tykkum, ella hvat?«

Ja, teimum var ikki látur í huga, teir ...

Á skittur í tykkum, tað er ikki valkvöld meir enn erna ferð fjórðahvørt ár. Nú skulu vit vera kátir. Latið okkum stokka niðan til blaðstjóran.

Teir fara, koma inn í krambúðina. Manntómt. Dunka. Tá røpar úr køkinum: »Hvør Guds vinur?«

»Bert eg,« svarar tann við taskuni.

»Á, tú, kom inn higar.«

Teir fara inn í køkin, hoykja seg niður onkursvegna.

Blaðstjórin og konan sita tveycini og eta døgurða undir vind-eyganum, flagg á borðinum, pappír og blýantur, eitt fat við seiði og eplum. Tey eru blið bæði, fegin yvir at teir eru komnir. Tann við taskuni tekur ein kopp har stendur, »eg lani hetta í-latið, haldi, vit taka ein lítlan danskan, gott afturat seiðinum« — dregur eina flösku upp úr kotalummanum og skeinkir.

»Takk, takk,« sigur Harra Punthavn, »tit komu í tøkum tíma, sat rætt og yniski mær ein ráka, eri so undarliga túrrur í halsi-num. — Eitt óført land vit búgva í. Konan sigur við meg í dag:

STATENS PREMIEOBLIGATIONSLÅN af 1954.

17. trækning. (Røde obligationer).

Lånet omfatter serienumrene 1001—3000 og løbenumrene 2001—3000 incl.

Følgende præmier er i dag udttrukket:

Præmiernes størrelse er angivet med bogstaver ud for det udttrukne serie- og løbenummer, således at A betyder præmie på 250.000 kr., B 100.000 kr., C 50.000 kr., D 25.000 kr., E 10.000 kr., F 5.000 kr., G 1.000 kr. og H 500 kr.

serie nr.	løbe nr.		serie nr.	løbe nr.		serie nr.	løbe nr.		serie nr.	løbe nr.		serie nr.	løbe nr.		serie nr.	løbe nr.		serie nr.	løbe nr.	
1005	2514	H	1330	2088	H	1593	2567	F	1833	2373	H	2187	2032	H	2429	2570	H	2794	2168	H
1008	2682	H	1345	2056	G	1594	2329	H	1850	2726	H	2187	2453	F	2448	2082	G	2795	2683	H
1016	2391	G	1347	2882	F	1596	2828	D	1867	2882	H	2187	2870	G	2462	2500	G	2801	2560	E
1020	2980	E	1349	2447	H	1610	2550	F	1871	2810	H	2185	2502	H	2488	2049	H	2802	2432	E
1034	2062	G	1350	2016	G	1618	2393	F	1879	2520	G	2189	2709	H	2497	2073	D	2803	2190	G
1039	2483	G	1350	2068	F	1635	2620	H	1897	2011	D	2203	2518	G	2509	2607	H	2810	2741	H
1039	2892	G	1353	2117	F	1641	2023	H	1909	2440	E	2209	2011	H	2542	2471	H	2811	2137	G
1054	2978	H	1368	2786	G	1622	2707	H	1914	2009	H	2215	2174	H	2544	2410	H	2812	2532	H
1057	2960	G	1372	2134	H	1654	2056	H	1915	2381	G	2221	2920	F	2550	2601	E	2814	2109	G
1060	2879	H	1375	2924	E	1656	2714	F	1922	2366	H	2223	2127	F	2585	2862	F	2824	2812	H
1066	2033	E	1378	2734	F	1660	2194	D	1925	2185	H	2223	2024	F	2586	2696	F	2827	2732	G
1066	2359	G	1390	2733	G	1668	2537	G	1938	2045	D	2230	2855	G	2587	2349	F	2828	2751	H
1072	2060	F	1392	2376	F	1675	2985	F	1941	2005	H	2239	2168	H	2603	2065	H	2842	2214	H
1075	2136	G	1394	2413	H	1676	2453	D	1946	2614	D	2241	2630	B	2605	2761	E	2847	2590	F
1080	2387	G	1399	2955	D	1686	2265	F	1949	2040	G	2241	2707	D	2612	2707	G	2847	2822	H
1092	2506	F	1431	2140	G	1693	2833	H	1950	2128	G	2250	2545	F	2626	2508	G	2865	2187	G
1095	2858	H	1432	2846	G	1699	2942	G	1969	2397	D	2251	2329	F	2637	2096	G	2866	2067	F
1124	2986	E	1434	2762	F	1699	2910	C	1970	2979	G	2254	2892	H	2640	2174	G	2872	2154	G
1141	2980	H	1443	2724	H	1701	2270	G	1974	2868	D	2278	2814	H	2642	2396	H	2873	2345	G
1150	2336	C	1443	2822	H	1707	2004	E	1977	2695	G	2284	2356	H	2646	2714	H	2881	2432	H
1152	2630	G	1454	2459	G	1711	2058	G	1982	2376	H	2286	2735	E	2666	2547	F	2904	2741	G
1154	2433	H	1457	2323	G	1720	2853	H	1985	2707	G	2301	2002	H	2684	2752	H	2910	2778	G
1158	2172	G	1460	2888	G	1721	2712	G	2001	2990	E	2304	2280	G	2699	2097	F	2925	2245	G
1158	2808	H	1473	2120	G	1728	2160	F	2014	2239	H	2308	2658	H	2695	2764	H	2932	2062	G
1160	2448	G	1473	2124	G	1744	2652	G	2015	2600	F	2318	2015	H	2698	2603	H	2932	2062	G
1169	2606	E	1477	2068	E	1750	2425	F	2020	2618	G	2328	2270	F	2705	2320	E	2934	2594	F
1200	2226	G	1478	2711	G	1756	2158	H	2050	2312	H	2331	2133	G	2708	2683	F	2943	2822	H
1210	2881	H	1486	2031	H	1759	2293	G	2062	2742	F	2334	2763	H	2708	2593	H	2946	2796	H
1214	2237	G	1486	2741	B	1768	2073	H	2068	2075	E	2338	2460	H	2721	2918	G	2948	2569	G
1224	2477	G	1489	2935	H	1770	2029	G	2076	2727	B	2342	2817	G	2731	2411	H	2950	2620	H
1233	2606	H	1490	2809	G	1772	2629	F	2100	2758	H	2343	2389	F	2731	2456	G	2959	2985	G
1240	2552	H	1500	2351	G	1779	2125	E	2101	2121	F	2380	2329	F	2736	2530	G	2966	2857	F
1244	2067	H	1500	2551	G	1781	2825	G	2123	2845	G	2388	2192	H	2748	2838	H	2969	2858	H
1246	2992	G	1519	2581	F	1783	2262	G	2128	2375	H	2391	2799	E	2749	2437	C	2971	2109	G
1252	2183	H	1533	2086	G	1794	2093	H	2135	2147	H	2394	2288	F	2752	2803	G	2977	2022	E
1274	2121	H	1535	2589	G	1794	2095	G	2156	2977	A	2404	2012	F	2757	2084	G	2978	2903	G
1305	2306	G	1541	2393	G	1798	2158	H	2165	2290	F	2407	2807	C	2759	2708	H	2994	2800	F
1310	2073	H	1542	2012	G	1800	2499	G	2167	2848	H	2398	2200	H	2762	2860	H	2995	2899	F
1317	2550	H	1560	2241	F	1826	2396	H	2174	2013	H	2419	2431	G	2772	2530	G	2998	2770	G
1322	2207	G	1569	2998	H	1831	2397	H	2182	2975	E	2423	2119	G	2773	2975	H			

Endvidere er præmier á 100 kr. udttrukket på samtlige seriers løbe nr. 2024 og 2900.

Den officielle trækingsliste indeholdende samtlige ovenstående numre samt numrene på endnu ikke havde præmier fra tidligere trækninger vil kunne købes for 25 øre i bladsindsalgene fra d. 5. april d. a. Ud-betaling af præmier af alle størrelser foregår ved finanshovedkassen, amtstuer og endvidere uden for København ved toldkasserne fra og med den 8. april d. a. Af kontrollens vil der for obligationer, på hvilke der er faldet præmier på 500 kr. eller større beløb, og som er indleveret til amtstuer og toldkas-ser, hængt nogle dage mellem obligationernes indlevering og præmiernes udbetaling. Præmier, der er fal-let i denne trækning, skal være hevet senest den 8. april 1966. Efter denne dato er de forældede.

Finansministeriet, den 27. marts 1963.

IRIS

Heitur matur — Smurt breyð

Tá stongt er, fest smurt breyð
í automatinum

Sí kongur ...

(Framhald frá 2. síðu)

Sakeus ikki á hyggja, men so hoyrdi hann eina rødd, aldri hevði hann hoyrt slíka rødd.

»Sakeus« segði røddin. Hann hvakk við, og visti beinanvegin, at tað var Jesus, sum røpti á hann. Hvat vildi Jesus honum, og lvi tosaði Hann við so mildari rødd. Endiliga hugdi Sakeus at Jesusi, og hann sá tað, ið var dult fyri mongum, hann sá og visti í hjarta sinum, at Jesus úr Nazareth var Guðs sonur. »Sakeus« segði Jesus »skunda tær og kom niður, tí at í dag má eg koma at gista í tínum húsi.«

Hevði hann hoyrt beint, kundi hetta bera til, men eygu Jesusar segdu honum, at so var. At hetta skuldi vera honum fyri, tí mest óverduga í staðnum. Knappliga fylti ein stór gleði hann, og hann skundaði sær niður og heim og bað tænararnar borðreða, tí her komu nógvir gestir, alt tað besta, húsíð átti, skuldi setast fram. Kon-an kom út úr stovu sín og víði vita, hvat var á væsi. »Vit fáa gest-ir« segði Sakeus. »Gestir,« segði hon bilsin »hvorjar, um eg má spyrja?« Stillsliga kom svarið »Jesus úr Nazareth og fylgi Hans-ara.« Undrandi tók hon uppáttur »Jesus úr Nazareth, okkara gestur.« Nú fór hon eisini at hjálpa til, og skjótt var alt liugt.

Sakeus fór út í dýrnar at standa fyri at taka imóti. Nú stóð hann her, sum hann so mangan hevði drøymt um, men hvat var ikki alt óbvisið. Guðs sonur var gesturin.

Stór manníð kom inn í got-una. Sakeus fór út og beyð Jesusi og lærusveinum innar. So var honum hyggjandi at mannaskara-num. Óll tey fátækstu og ússalig-astu í staðnum vóru har, tollarar og nógv onnur, ið høvdu rígt orð (Framhald á 4. síðu)

»Nú er einki í húsinum at kóka aftur við einum epli, skal eg kóka tað bert?« — »Tað verður svangligt, og valdagur er,« haldi eg, »heit lógin, og lat meg fara við tráðuni, drúgvast fái eg eitt hvørt at seta tannina í.« So fór eg. Her siggja tit: ein stór-seið og tveir vetrarseiðir. Døgurin varð bjargaður. Nei, tað er ikki matstrev, vit skulu hava her, við Guðs hjálp heldur føroy-ingurin altíð pottin, vit skulu bert sleppa at eiga hetta landið, fáa øll rættindi fyri okkara flaggi, okkara máli, vit skulu yrkja, syngja, skriva bókur, evna list, dansa og vera glað. Eg var ongan-tíð ovfarin av, at nakrir menn við Bakka-Hanus á odda loydu til brots at gera nýggjan flokk. Tað eru bert teir, sum liva fyri at raka gull til sín, men at okkara menn leypa á leistum at styðja teir, tað er harmiligt, at eg gamli maður skuldi uppliva, at so mætir menn, sum Dáva-Lukkas og rokkipárin koma her og biða meg koma upp í tað harkaliðið, er mær ein dyggur smeytur.«

»Hatta eru orð við æru segd!« Skál, tjóðhetjan mikla!«

sogdu húðaskógvamenninir og trampaðu við spenniskónum.

»Tygum eru okkara besti maður.«

Tá talaði havnarmaðurin at: Hetta var ikki skilatala. Kreppan var, bar ikki til at skava út yvir hana, skildi væl at ein nýggjur flokkur kom upp — til ógagn fyri tjóðskaparrørsluna. Og hvi kom hann? Tí vit vóru ov nógv spældreingir. Flagg- og mál-spurningar skulu sjálvandi ikki gloymast. Men tað skal meira til. Fáa vit ikki vinnulív við upp á fót, verður einki her, ungdom-urin rýmir, tey gomlu doyggja, eingin verður eftir, sum kann draga flaggið á stong ella tala føroyskt. Og halda pottin, tað er eingin bjarging, nei, vit skulu hava nógvir pengar, vit skulu byggja skip, bankar, skúlar, fyri at útgera fólkid til at fáa enn meira pengar, so vit kunnu fáa alt í gongd. Nei, eg skilji væl Dáva-Lukkas og rokkipáran, at teir tala um samgongu við teir nýggju menninar. Fóru vit allir upp í har, so ráddu vit, og loydu eina stevnuskrá, sum var okkum til lags. Nú eru vit uttanfyri,